

ΜΟΥΣΑ

Τῆς γειτονιαῖς σου τὰ κορίτσια γύρω
τ' αὐτάδικα καὶ τὰ φτιασιδωμένα,
κι ἀνάμεσό τους κρίνου μύρο
ἡ ὁμορφιά σου ποὺ μὲ λύγισεν ἐμένα.

Μέσ' ἀπὸ τὸ γαλήνιο φτωχικό σου
βγαίνει ἡ χαρὰ γιὰ νὰ σὲ προβοδίση,
κι ἀπὸ τὸ στόμα τὸ γλυκό σου
τὸ ταπεινό σου γέλιο τρέχει βρύση.

Τ' ἀγριόρροδα καὶ τὰ βασιλικά σου
μ' αὐτὸ κάθε πουργὸ τὰ λούζεις τὰ ραντίζεις,
ὦ ἐσύ, κι ἄς εἴταν μὲ τὸ θέλημά σου
νὰ φέρνω τὸ τραγούδι μου νὰ τὸ ποτίζης.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΕΛΕΓΕΙΕΣ

Τὰ εὐλαβικά τὰ χέρια σου, ποὺ ἀπίθωνες στὰ τζάμια,
Ρουφώντας κάτι ἀνέγγιχτον ἀπ' τὸν κρινένιο κῆπο.
Οἱ ὑάκινθοι ἀνανοιώθοντας τὴν εὐωδιά σου ἐστήναν
Τὶς ἁρμονίες τὶς Ὀρφικές, ποὺ φέρνει ἡ ἄγια ἡ μέθη.
Τὰ μάτια σου ἀναβρούζανε καὶ στὸ βουνὸν ἀγνάντια
Οἱ ἐλιές ποθοπλαντάζανε γιὰ τὰ κρουστά σου δάκρυα.
Οἱ ἀχοί, ποὺ ἡ βρύση ἐσκόρπαγε στὴ μαρμαρένια γούρνα
Δεούνταν : « Καὶ νὰ βγαίναμεν ἀπὸ τὰ γνὸ κορμάκι ! »
Ἐνα κρουφὸ μυστήριο τὸν κῆπο ἐπλημμυροῦσε
Κι' ἀνθοπνοὲς στὶς κόχες τους τὰ ματοκλάδια ἐρρίγουν
Τὰ ματοκλάδια ποὺ ἔρρευναν σὲ δέησες ἀπονύχτιες
Πίσω ἀπὸ τοὺς βελούδινους ἡδονικοὺς μπερντέδες.

ὦ τὰ χερᾶκια ἡδονικά ποὺ ἀπίθωνες στὰ τζάμια.

Μά, τὶ ἐλεγεία γέμισε τὸν κῆπο τώρα ἀκέριο !

ὦ πίσω ἀπ' τοὺς βελούδινους μπερντέδες τῶν τζαμιῶν